

Реферат на тему: "Раймер Марія Рільке"

Райнер Марія Рільке

РІЛЬКЕ

Раймер Марія Рільке — відомий австрійський поет. Народився 4 грудня 1875р. Прага, син чиновника. Дитинство і юність провів у Празі, після того жив в Берліні, Парижі, Швейцарії. Важливе значення для нього дві поїздки в Росію (1899р. і 1900р.), де він зустрівся з Л.Н. Толстим і зблизився з християнським поетом С.Д. Дрожніним.

"Россия в известной мере стала основой моих переживаний" — писав Рільке.

Вивчивши російську мову і літературу, він пробує писати вірші на російській мові, багато перекладає ("Слово о полку Ігореве"). Пізніше Рільке переписувався з Пастернаком, посвятив вірші М. Цветаевой. Починавши з 1902р., Рільке писав вірші на французькій мові, поспробувавши вплив символістів. Розквіт поезії Рільке починається з другої половини 90-х років і початку 900-х років. Почавши з наслідування Гейне, він рано пізнав творчу самотність. Його збірки: "Жертви Ларам" 1896р., "вінчаний снами" — 1897р., "Канун Рождества" — 1898р., "Меню на праздник" — 1900р, "Книга образов" — 1902, части 1-3.

1899-1903 — повне видання 1905р. "Новые стихи" частина 1-2 1907 — 08 роки — зі всією народжувальною силою, його поетичною індивідуальністю, швидко видають йому славу.

Одночасно Рільке пише драматичні і прозові витвори, серед яких вирізняється ритмізована новела "Песня о любви и смерти корнета Кристофа Рильке" — 1906р. Ранні вірші тісно пов'язані з чеською культурою, з пейзажами Праги і її околиць, картини, народжені життям Рільке, розрізняє інтонацію чеського народу пісні ("Народный гнев" — 1895). Тоді ж виробляються своєрідний демократизм Р., в його відносинах до поезії і словнику поета ("Слова простые сестры — замарашки..." — 1897) взагалі з проблемами прекрасного в культурі "Прекрасное вырастает в пыли" — говорить Рільке, з віршів "Ты не горюй, что давно отцвели (астры в саду)", сб. "Лирика", М — Л. 1965р.

Його вірші не лишають суспільство мотивів. Співчуття жінці, жалість пригнобленим знаходять вираження в узагальнених портретах. В кінці 900-х років переживає поетичну кризу тимчасово відходить від поезії, звертаючись до прози, де в лірико-автобіографічній формі виражено глибоке розчарування справжністю фактів ("Заметки Мальте Лагурида Брегге" — 1910р.).

Перша світова війна кидає поета в жахні відчай. В 1918 році він переживає підйом у зв'язку з революцією, подіями в Германії, все рівно не зрозумівши всієї революції, невдовзі закривається в собі. Муки та пошуки приводять од створення "Дуезских элегий". — 1912-1922 — опубліковано — 1923. Якщо в ранній період Рільке шокував вихід в суб'єктивному злитті поета зі світом, то тепер, в об'єктиві він бачить спасіння в

від трагічних проти речей часів життя в при ображаючому впливі мистецтва, символізованому в образі Орфея.

"Он в той стране, куда заказан путь.

Ему не бремнют ладони мира,

Он поспешил все пути разомкнуть".

Рільке не одноразово використовує Орфея в своїй творчості як світло з темряви, яке було на той час, яке спіткнуло автора, він багато роздумує над життям, у нього Орфей звучить як символ чистоти.

Только вот эти одны вирвалась

Тянется ввысь.

О, не сломайся! Согнись в

Миру Орфея.

Однак головне в Рільке — відчуття страху і тривоги, передчуття великих перемін в наступаючому столітті.

"На рубеже веков, мой век тягот..."1899р. Релігійні панеїстичні думки, набрали вираження в збірці "Часослов", де Р. предстає перед читачем в образі російського монаха, напрямлений на пошук стійкої життєвої основи в постунепроведному світі.

Вищі і люи, міста і планети для Рільке рівні і садинокі, відірвані один від одного.

"Вечером стали опять все на сирот похожи

самые близкие тоже чужими успели стать".

Навіть маленький острів для Р. "скиталец на дорогах мировозданья"(цикл "Остров" — 1906-1907). Один вихід у той універсальної розбещеності, поет знаходить в любові до людей і речей, в творчості і литті з ними.

"В моих об?ятъя лес нашел поко

я сам — его трезвон и трепетанье".

Глибоке філософське розуміння речей навколишнього світу поступово стає основою поетичних шукань Р. В цьому зв'язку поет постімпесіонізму, для якого мистецтво його попередників було недостатнім проникненням. Гори величезній діяльності і конкретності зображення Р. добивається високої символічності своїх образів. Так, пантера в паризькому зоопарку втілює для нього трагедію втрати свободи могутньою, вільною істотою ("Пантера" — 1903).

Життя дерева стає символом всякого органічного існування ("Плод" — 1924) явлення процеси природи представляють у Р. в посіндеферированому вигляді, без важких поетичних штампів і умов. Поет дарує світ природи глибиною почуттів і переживань від частини спираючись на досягнення Росії і Європи роман 19-20 в.в. "Для Рильке живописуещие и психологические приемы современных романистов (Толстого, Флобера, Пруста, скандинавов)". Невіддільні в мові і стилі його поезії, "Новий мир",1967. Новаторство Р. — в знятті всього умовно-традиційного, "поетизмів" поезії, повне в зберіганні його тем і образів.

Поезія Р. відмічена глибокою думкою, емоційною силою, музикою, ритмічністю і інтонацією свободи, вплив на розквіт німецької лірики. Бехер назвав Рільке посланцем

кращої частини свого народу, що збагатив поезію на німецькій мові, прекрасним творінням є збірка "Великий гнів" — 1943р. На російській мові вірші Рільке перекладали В.Ельснер, Ю. Анісімов, Гордон, Б. Пастернак, В. Куприянов і інші.